

SVOBODNA SLOVENIJA

AÑO (LETO) XXX (24)
No. (štev.) 52

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES
30. decembra 1971

Misli ob koncu leta

Naravno je, da se ob koncu leta naš pogled obrne najprej nazaj, nato pa se vprašamo, kaj nam bo prineslo novo leto. To velja za posameznika kot za družino. Pa tudi za nas, politično emigracijo kot slovensko izseljenko družino po širnem svetu. Njej veljajo te misli.

Veliko lepega je v bilanci te naše izseljenke družine za preteklo leto: slovenske knjige, časopisi, prireditve, predavanja, sestanki, proslave, študijski dnevi, vzgojni tečajji. Tudi mladi rodovi so marsikaj doprinesli k tej lepi bilanci. Na prvi pogled bi lahko rekli, da ni mesta za malodušje.

Če pa pogledamo vse to naše lepo življenje iz vidika, da naj bi se politična emigracija rešila kot celota in da naj bi slovenstvo med nami nikdar ne zamrlo, pa padejo na to lepo sliko tudi sence. Na eni strani je del izseljenke družine stal ob strani dogajanju med nami. Na drugi strani, pa bi bilo marsikaj, kar je bilo izvedeno lahko bolj temeljito, bolj sistematično, bolj usmerjeno v trajnost slovenskega življenja v svetu.

Nekateri pravijo, da je to zato, ker je vedno manj idealizma med nami. Drugi so mnenja, da naše kulturno in prosvetno delo, ki sta najmočnejša stebra trajnega slovenstva v svetu, trpita na pomanjkanju materialne opore. Prav tako politično delo, katerega pomen mnogi podcenjujejo.

Ni dvoma, da imajo prav prvi, ki sodijo tako o idealizmu. Pa tudi ni brez osnove mnenje, da naj bi tisti, katerim je Bog blagoslovil njihove sposobnosti, da so si pridobili materialnih dobrin, iz lastnega spoznanja — v kolikor doslej že tega niso delali — še intenzivneje pomagali tistim, ki se žrtvujejo v svojem idealizmu na nedonosnem kulturnem, prosvetnem in političnem področju. Če hočemo uspevati, velja načelo: nihče naj ne stoji ob strani. Vsak naj prispeva k uresničitvi trajnega slovenstva v svetu. Ustvarjalci in organizatorji naj razvijajo svoje talente, gospodarski krogi naj jih podpirajo z materialno oporo.

Pa še nečesa ni prezreti: iz vodilnih mest odhaja ali je odšla generacija, vzgojena še v domovini. To dejstvo nas sili, da moramo iskati in vzgajati med mladimi rodovi vodilne osebnosti, ki naj prežete idealizma in vere v trajnost slovenstva v svetu v novih okoliščinah prevzemajo odgovornost in vodstvo. Prepričajmo te mlade vodnike, da je temelj uspešnega vodstva ljubezen do ideje in da sta z vodstvom neprestano zvezani žrtev in odpoved. Brez ljubezni do ideje, brez žrtve in odpovedi je vodstvo na trhljih nogah.

Kdor je zasledoval dogodke letošnjega leta, ni mogel prezreti smrti slovenskega javnega delavca v Clevelandu. Res je, da umirajo rojaki — javni delavci — skozi vse leto. Eni so imeli v življenju več prijateljev in manj nasprotnikov, drugi obratno. Toda ta je bil moč, ki si je že v življenju postavil spomenik kot nihče drugi: dolga leta je zbiral vse slovenske knjige in žrtvoval ves svoj prosti čas in vsa svoja skromna sredstva, da je ustvaril največjo slovensko knjižnico knjig, revij, časopisov in celo letakov in vabil za prireditve. Vsako leto je objavjal v Zbornikih Svobodne Slovenije pregled vseh publikacij, ki so izšle v zamejstvu in zdomstvu. To je bilo edinstveno delo.

Pred smrtjo pa je izrazil svojo poslednjo željo, ki ga je dvignila ne le kot javnega delavca, ampak tudi kot človeka. Ta želja je bila, da naj se dve organizaciji, katerih člani so začeli v izseljenstvu v skupnem delu, pa so se nato ločili, zopet združita. Člani obeh organizacij so bili med revolucijo prijatelji in v borbi med seboj povezani na življenje in smrt. Združijo naj se zopet, je bila njegova poslednja želja. To ni bila propagandna beseda. Saj sam zase ni zahteval ničesar več. To je bila želja, ki jo je mož po dolgotrajni težki bolezni v trpljenju spoznal kot edino pravo pot. Že odmaknjen od svetnih vsakdanjosti je spoznal, da je ni

55 let Prosvete v Chicagu

Komunisti ignorirajo vse, kar ni sopotniškega v svetu

55 let — kakšen jubilej je to? Čuden, ne? In čudno se vam zdi, da pišemo o tem jubileju Prosvete, tega dnevnika titovcev v Združenih državah tudi mi. Pišemo pa zato, ker je ljubljansko Delo — 5. dec. — napihnilo to čudno obletnico — 55 let! — s poudarjenim podnaslovom: „Jubilej edinega slovenskega dnevnika v Združenih državah Amerike.“ Tu novinar Stane Lenardič poje slavo in čast temu edinemu dnevniku „v deželi, ki je nasičena z vsemi vrstami tiska, pa mu je uspelo dočakat 55 let v delu za delavske pravice, za napredek in za boljše prihodnost delovnih ljudi, opravljajoč plemenito in napredno misijo itd.“ Vse te fraze poznamo... poznamo pa tudi nevednost ali zlobnost Dela, ki potvarja resnico in toči svojim bravec zavestno laž.

Vsak med nami ve, da izhaja v Združenih državah, v Clevelandu še drugi starejši slovenski dnevnik Ameriška domovina, ki jo pa Lenardič in Delo ignorirata, kot ignorirajo komunisti vse, kar ni sopotniškega v svetu. In ta Ameriška domovina, list, ki ga ima slednji slovenski povojni izseljenec v največjem spoštovanju, ne izhaja šele 55 let, temveč že 72! Seveda, to pri Delu ni

ma cene, zato je treba napihniti šest-najst let mlajši list in mu pripetj lažno reklamo! Ne vemo, če se je ta domovinski vodilni časopis kdaj spomnil tudi letošnje 80 letnice Ameriškega Slovenca, ki sicer ni dnevnik, je pa najstarejši slovenski časopis ne samo v ZDA, ampak na svetu, starejši kot katerikoli v Ljubljani, odkar so tam l. 1945 spravili s sveta Slovenski narod!

To so jubileji: 80 let, 70 let! To so pravi pionirji slovenskega časnikaštva v Ameriki, pravi stebri slovenstva, ki pa jih doma prezirno in suvereno nečejo videti in delajo vse, da jih zaistro tudi očem svojih bravev. Toda ti in mi pa vemo, da je tu še Ameriška domovina. In „jubilej“ Prosvete uporabljamo danes za to, da dvignemo pomen in delo Ameriške domovine, slovenskega dnevnika v Clevelandu, mu damo priznanje, obenem pa podčrtamo laž Dela in njegovo demagogijo. Tudi je to dejstvo dokument komunistične ekskluzivnosti in totalitarnosti. Radovedni smo, če bo čikaška Prosveta to laž svojega ljubljanskega pokrovitelja popravila, kot bi se po ameriški demokratični spodobilo.

SLOVENSKA KP ZA KONTINUITETO DIKTATURE

PROPAG TEORIJE O „NACIONALNI SPRAVI“

Dogodki, ki se v zadnjih tednih razvijajo na Hrvaškem in ki povzročajo tako vrhovnemu komunističnemu vodstvu države s Titom na čelu in posebej hrvaškemu partijskemu vodstvu nemalo zaskrbljenost, odmevajo po vseh jugoslovanskih republikah, tudi v Sloveniji.

V Ljubljani je bila 15. t. m. sklicana seja Centralnega komiteja komunistične partije Slovenije ter je na njej predsednik France Popit imel obširen govor, v katerem je, kakor on meni, pojasnil stališče slovenske partije do razvoja v Jugoslaviji na sploh in v Sloveniji posebej.

Popit zatrjuje, da slovenski komunisti „doslej nismo bili pasivni opazovalci razmer“ in da „so nas nedemokratične metode na Hrvaškem močno zaskrbele“. Popit tudi pravi, da so „dogodki na Hrvaškem povod za odločnejši boj proti nacionalizmu in drugim pojavom še drugod“ ter ugotavlja, da slovenski komunisti „skušajo vplivati na razvoj“ v smeri „utrjevanja partijske kontrole celotnega družbenega razvoja v Sloveniji in Jugoslaviji“.

Iz besed Franceta Popita je razvidno, da je slovenska KP skoro v celoti povsem privržena centralnemu par-

tskemu vodstvu v Beogradu. Po njegovem so „Titove besede, ki jih je govoril na 21. zasedanju CK ZKJ v Karadordjevu, edina pot iz zagate“, v katero je zašla Jugoslavija v zadnjih tednih.

tijskemu vodstvu v Beogradu. Po njegovem so „Titove besede, ki jih je govoril na 21. zasedanju CK ZKJ v Karadordjevu, edina pot iz zagate“, v katero je zašla Jugoslavija v zadnjih tednih.

Boj proti nacionalističnim tendencam

Popit ugotavlja, da je „predsedstvo ZKJ izbruh nacionalizma na Hrvaškem uporabilo kot povod za odločnejši in konkretni boj proti nacionalističnim tendencam in drugim nezdravim pojavom v vseh sredinah jugoslovanske družbe... Zaskrbelo nas je (komuniste) teza... da je politika ZKH ob podpori nekaterih naprednih sil v ZK drugih republik edina progresivna politika v okviru ZKJ. Ravno tako nas je vzmernirala teza, da je politika ZKH hkrati tudi politika ZKJ... Opozarjali smo, da je možno stališče in sklepe 10. plenuma (ZKJ) uresničevati po dveh poteh: prvi nacionalistični in drugi, ki odpira vrata demokratičnemu reševanju problemov... Del vodstva ZKH je šel po prvi poti...“

„Slovenski komunisti nismo pasivni opazovalci“

Stališče slovenske partije je bilo, kakor pravi Popit, pravoverno: „...v tem dogajanju slovenski komunisti nismo bili pasivni opazovalci razvoja, ampak smo poskušali tudi v sedanjih razmerah zagotavljati kontinuiteto, v uresničevanju načelnih stališč, ki jih je do nacionalističnega vprašanja že pred vojno oblikovala komunistična partija Slovenije... Zavedali smo se, da takega stališča ne moremo uresničevati na osnovi ideologije buržoaznega nacionalizma, ampak samo na idejnih in političnih zasnovah naše revolucije...“

Ni pa Popit mogoče mimo priznanja, da „so tudi med slovenskimi komunisti bili nekateri redki zagovorniki teze o progresivnosti oportunističnega popuščenja nacionalizmu, ki so poveljevali politiko tistega dela ožjega hrvaškega političnega vodstva, ki je sedaj dobil kritično oceno same ZKH... Toda v bodoče se bo moral naš CK vsekakor še odločneje kot doslej upreti slehernemu podobnemu prebijanju tendenc take ali podobne vrste...“

Hrvaški komunisti v zvezah z emigracijo

Kakor je znano, imajo nekateri hrvaški komunisti že dalj časa vzpostavljene zveze tudi z nekaterimi kro-

El regreso de la subversión

Los últimos meses del año coincidieron con una relativa calma en varios países, durante la cual los elementos subversivos, por distintas razones, menguaron su actividad destructora. Así en Uruguay los Tupamaros cesaron en sus ataques, para permitir un mejor accionar del Frente Amplio, al cual adherían. En Bolivia las fuerzas de seguridad habían diezmado los brotes de guerrilla rural. En Brasil casi desaparecieron las guerrillas tras numerosos y estrépitosos fracasos. Y así en muchos otros países.

Concientes de que perdían terreno, las guerrillas reaparecieron en las semanas recientes, para tratar de terminar el año, que para ellas fue desastroso, por lo menos con algunos hechos llamativos. Volvieron con sus ataques los Tupamaros en Uruguay, las guerrillas urbanas en Bolivia. Sin embargo la suerte no les fue propicia. En Bolivia los organismos de seguridad desbarataron un vasto complot y pudieron descubrir una gran red subversiva, en la que estaban implicados también ciudadanos chilenos. También en nuestro país las fuerzas de seguridad pudieron desmantelar numerosas células en Córdoba, Tucumán y Rosario, donde hasta descubrieron una “carcel del pueblo”.

Pero a estos golpes contra la guerrilla debe seguir necesariamente una acción social que, beneficiando las clases más humildes y elevando su nivel, corte de raíz toda posibilidad de que las fuerzas de la subversión encuentren campo propicio para sus ideas desintegradoras.

Povratek prevratnosti

Zadnje mesece tega leta smo lahko zasledili, da je prevratno delovanje nekoliko pojenjalo. Iz različnih vzrokov je v raznih deželah gverila nazadovala. Tako v Urugvaj, kjer so Tupamaros prenehali z napadi, da bi koristili široki Fronti, s katero so soglašali. V Boliviji so varnostne sile razdejale žarišča po-deželjske gverile. V Brazilu je gverila skoraj izginila po številnih in hrupnih neuspehih. In tako še v raznih državah.

Zavedajoč se da izgublajo na terenu, so se gverile zadnje tedne zopet pojavile z namenom, da bi zaključile leto vsaj z nekaterimi uspehi. Povrnili so se urugvajski Tupamaros in bolivijski mestni gverilci. A sreča jim ni bila mila. V Boliviji so varnostni organi preprečili širok komplot in razkrili veliko prevratno mrežo, v katero so zapleteni tudi nekateri čilski državljani. A tudi v Argentini so varnostne sile razkrile večja prevratna gnezda v Tucumanu, Córdoba in Rosario, kjer so celo odkrilo tkz. „ljudsko ječo“.

A ti udari proti gverili morajo biti okrepjeni s socialnim delovanjem, ki bo zboljšalo položaj in življenje najrevnejšim slojem in tako preprečilo setev razkrajajočih prevratnih idej.

gi hrvaške emigracije in obratno. Te zveze gredo v glavnem v dve smeri: na zahod, v hrvaške emigrantske kroge v ZDA ter v nekaterih zahodnoevropskih državah ter na vzhod, preko organizacije dr. Jelića v Moskvo. Te zveze, dasi jih ni preciziral, je omenil v svojem govoru tudi Popit, ko je med drugim dejal, da so na 17. seji predsedstva ZKJ „nekateri napihnilo državno zaroto z očitkom, da zvezna administracija namerno razširja govore o zvezah hrvaškega političnega vodstva s politično emigracijo...“ Ko je potem slovenska partijska delegacija na omejenji seji ZKJ predložila k sklepom svoj amandna, s katerem napada „intrige zunanje-političnih sovražnikov, ki dobivajo svoje notranje-politične razsežnosti“, Popit ugotavlja, da je bil ta amandna tako spremenjen, „da smo se v zapisniku od njega omejili. Tovarši Kardelj pa je še posebej izrazil svoje osebno nestrinjanje“.

„Oživljanje klerikalizma na Slovenskem“

Čeprav smo pri nas na Slovenskem pravočasno razkrili takšne težnje, pa to ne pomeni, da se ne bodo kdaj kasneje spet ponovile in takšni ali drugačni preobliki, enkrat kot poskus nacionalne sprave, drugič kot zahteva po opravičevanju oportunističnega posameznikov v preteklosti itd. Kot komunisti ne smemo podcenjevati, da se za vsem tem skrivajo tudi težnje za oživljanjem klerikalizma na Slovenskem.

Zgornja Popitova izvajanja zнова potrjujejo znano dejstvo, da gre razvoj v Sloveniji in Jugoslaviji v smer, ki jo ne odloča partija. Prav tako dokazujejo, da ostaja partija brez moči, kó kljub njeni dvajsetletni diktaturi človeku prirodne demokratične težnje silijo na dan in to zlasti med mlado generacijo, ki ji je komunistična revolucija samo zgodovina brez življenjske vsebine.

Kmečko zavarovanje

SOCIALNI RAZREDI IN NEZMOGLJIVOST DRUŽBE

Problem zdravstvenega zavarovanja kmetov se vleče v Sloveniji že dolga leta. Zavarovanju in pokojnini tega družbenega sektorja doslej niso mogli biti kos z nobenimi ukrepi. Dejstvo je namreč, da ne republika, ne občina nima denarja, da bi krile primanjkljaj v fondih, katerim kmetje tudi ne morejo prispevati velikih vsot.

Zadevo so delno rešili na novomeškem območju za Dolensko, ko so enostavno združili kmečko in delavsko zdravstveno zavarovanje. Ne bodo več imeli dvojnega zavarovanja: za delavce boljšega, za kmete skromnejšega (v kolikor eno in drugo sploh učinkovito deluje), marveč naj bi zdravstvena služba pod enakimi pogoji skrbela za zdravje obeh plasti, čeprav bi kmetje še naprej manj prispevali kot delavci.

Pa Sloveniji se sedaj na različne načine komentira ta korak. Nekateri člankarji v časopisju so takoj našli ugovore. Čeprav ukrep omiljuje izrazite socialne razlike med ljudmi, se v glavnem sklicujejo na pomanjkanje sredstev in priznajo, da bo brez konkretnih akcij vse ostalo na tem, da se bo kmetom mnogo obljubilo, a malo izpolnilo.

„Sumljivo zavezništvo s politično emigracijo“

Popit je nadalje povedal, da „so nam v razpravah o 21. seji predsedstva ZKJ zastavljali vprašanja, kdo je sestavljal pedeseterico Matice Hrvaške. Tega ne vemo. Za nas je pomembna naša izkušnja, saj so tudi pri nas bili poskuski razvrednotenja revolucije in njenih pridobitev. Poleg nacionalizma smo se spopadli s težnjami, da se zmanjša budnost in revolucionarna ostrina komunistov. Z omalovaževanjem razredne politike so nam vsiljevali nacionalizem v raznih inačicah. Naj omenim žebotovo teorijo „nacionalne sprave“, čeprav je zaradi naše odločne intervencije propadla.

Očitno je, da so nacionalisti v Jugoslaviji dovzetni za sumljivo zavezništvo s prozahnadno usmerjeno politično emigracijo, ki naj bi jo z geslom o politični spravi pripeljali nazaj v Jugoslavijo. Kar ni uspelo v Sloveniji, je do neke mere uspelo nacionalistom na Hrvaškem, ki so navezovali stike s politično emigracijo in jo skušali legalizirati tudi doma. To so bile tendence in pojavi v „nacionalnem gibanju“, ki naj bi očitno pripeljalo po takih tendencah do „nacionalne sprave“ s protirevolucionarnimi in protisamoupravni silami.

Za dobro voljo

Oče sinu: „Obljubil si, da boš ob sedmih doma. Prišel si ob osmih. Ali veš, da sem ti obljubil batine, če ne boš držal obljube?“

„Vem, očka. Ampak, ko sem jaz obljubo prelomil, zakaj je ne bi še ti?“

Osel konju: „Kaj se boš postavljaj pred mano s svojo slavno preteklostjo! Bo kmalu do kraja pozabljena. Saj vi-diš, vse konje bo moderna tehnika od-rinila. Oslu bomo pa zmerom ostali.“

31. decembra na

PRISTAVI

SILVESTROVANJE**5. PRISTAVSKI DAN**

na Pristavi

16. januarja 1972

DUHOVNIŠKO ZDRUŽENJE SV. PETRA

daje na razpolago tudi Slovincem in njih družinam

HOTEL MASCARDI - BARILOCHE

(ob jezeru Mascardi)

(Lastniki hotela so vsi duhovniki v Argentini, vpisani v to družbo)

Dnevna oskrba 30.— z lastno, oz. 28.— s skupno kopalnico

Prijavite se. Rodríguez Peña 846, 3º; ali T. E. 41-7184

V drugi polovici februarja in v začetku marca bo postrežba skoraj izključno v slovenskih rokah.

Predno se odločite za kakšno finančno operacijo, pa naj bo to na-ložba ali posojilo, vprašajte za pogoje pri nas, ne bo Vam žal.

KREDITNA ZADRUGA S. L. O. G. A.

(Cooperativa de Crédito Ltda.)

Bmé M. tre 97

T. E. 658-6574

Ramos Mejía

Uradne ure ob torkih, četrtek in sobotah od 16. do 20. ure

Člani, ste že uredili življenjsko zavarovanje? Ne odlašajte! Vprašajte v pisarni.

Če hočete preživeti lep dan v prosti naravi, nič boljšega kot izlet na kinto „Sloga“, ul. del Cielito 279, Villa Udaondo.

Kinta je odprta od 9. do 21. ure vse dni razen ob petkih, ko je za-prta zaradi čiščenja.

Naš dom**San Justo****SILVESTROVANJE**

v petek, 31. decembra, ob 21

Vabljeni!

ZDRAVJA, SREČE, ZADOVOLJSTVA IN USPEHOV

želi v novem letu

Zveza slovenskih mater in žena**V Slovenskem domu v Carapachayu bo****SILVESTROVANJE**

v petek, 31. decembra, zvečer

Vabljeni vsi rojaki.

JAVNI NOTAR

FRANCISCO RAUL CASCANTE

Escribano Público

Cangallo 1642 Buenos Aires

Pta. baja, ofic. 2

T. E. 35-8827

UNIV. PROF.

DR. JUAN BLAZNIK

Zahtevajte določitev ure na telefonu 49-5855

C. José E. Urriburu 285, Cap. Fed

špecialist za ortopedijo in travmatologijo

Ordinira v torek, četrtek in soboto od 17 do 20

Srečne praznike rojstva Gospodovega in zdravo novo leto, 1972 želi odbor

slovenskega zavetišča dr. Gregorija Rožmana

Vsem pomoči potrebnim rojakom, članom in dobrotnikom zavetišča.

Martin Fierro 4264

San Justo

Ob prazniku božje ljubezni podprimo gradnjo zavetišča!

BLAGOSLOVLJEN BOŽIČ IN USPEŠNO NOVO LETO ŽELI ROJAKOM ŠIROM ARGENTINE IZ DEŽELE NAHUEL HUAPIA BARILOCHE

FOTO TRIGLAV**VSI ROJAKI,**

iz katerega koli okoliša, mladina in starejši, preprosti in izobraženi, prejšnji in novi naseljenci, brez ozira na „ločine“ med nami, **VABLJENI**, da se res vsi združite v sodelovanju v pomoč skoraj 100 slovenskim misijonarjem in misijonarkam na naši **21. MISIJONSKI VELETOMBOLI**.

Naj bo to naš narodni davek, ki ga združeni damo božjemu kraljestvu na zemlji, v zahvalo za dobrote preteklega leta in v prošnjo za blagoslove v novem. Bog ne ostane ničesar dolžan! Prosi nas danes, vrnil bo jutri!

SLOVENSKA MISIJONSKA ZVEZA

dr. Rudolf Hanželič

2

Težave mladostnikov

Z mladostnikom boš lahko mirno govoril le, če bo prepričan, da mu ne misliš vsiljevati ničesar, da ne iščeš niti zmage niti poraza ampak le njegovo dobro in srečo, in da more to doseči le če išče in sprejme resnico v vsem. In še v tem primeru, če bo pod silo razlogov končno moral priznati, da se je motil, se bo notranje kujal, jezil, grebel po sebi in iskal kake razloge sebi v prid. V svoji užaljenosti se bo morda predal divji aktivnosti, športu, branju, družbi; vse ga bo zanimalo, a vse le površno, bo kot pravo zapravljjanje časa, saj se je vrgel v vse to ne iz resničnega zanimanja, ampak da bi lažje prenesel poraz in ga pozabil; morda bo iskal pozabe v kaki družbi sebi enakih, kjer bo v visokodonečih besedah dajal duška samemu sebi in bo končno ostal kar je bil.

A kljub temu ga je treba razumeti, z njim potrpeti in iskati trenutka, ko si bo morda vendar zopet želel razgovora. Morda bo v takem primeru najbolje poiskati za razgovor z njim kako drugo osebo, nevtralnno, do skrajnosti objektivno in dobrohotno, ki z mladostnikom niti ne bo govorila o istem vprašanju, ampak bo mirno in trezno z njim na splošno iskala le vzroke nepetosti, nesporazumov, ki da včasih

nastopijo za prazen nič, zaradi nespo-rázuma ali napačnega ravnanja, bosta iskala razloge, zakaj je včasih tako težko priznati zmoto in sprejeti resnico. Često je pač lažje priti do cilja po ovinku kot naravnost po strmi poti k resnici.

2. Rast v osebnost. Mladostnika o-mamlja in priteguje tudi želja postati lepa, vplivna osebnost. Kdo bi ne bil tega vesel; saj tudi družba živi, se dviga in bogati po lepih osebnostih; želja po lepi osebnosti je tudi za rast mlade duše prečesto rešilno. A tudi v tem prizadevanju rasti v lepo osebnost je zlasti danes toliko težav in napačnih razlag, ki povzročajo, da mnogo mladih ljudi kljub dobri volji osebnosti v sebi nikdar ne razvije.

Mlad človek sam sluti, da je resnična osebnost le tisti, ki je harmonično skladno razvil v sebi vsa lepa naravna teženja v skladu z neko lestvico vrednot po pravilu, da naj nižje služi višjemu, telesno duhovnemu, korist dolžnosti, zunanje notranjemu, zabava in komodnost da se mora podrediti spoznanju obveznosti, da mora beseda biti v skladu z dejanji itd.

A vse to doseči je tako težko celo umirjenemu, doraslemu človeku, ki lažje presoja lepoto, in važnost vrednot, ki

bolje pozna težave in ovire v rasti k njim. Koliko težje je rast v osebnost mlademu človeku, ki življenja še ne pozna, ki se pomena in lepote vrednot še ne zaveda, in je čisto ves pod vplivom okolja in čustev! Če ne bo imel ob strani razumevalne osebe, ki mu bo sproti čistila pojme, ga notranje pridobivala za lepote vrednot in dolžnosti, ga dvigala, ko bo omahoval in nastopila tudi odločno v trenutkih slabosti in nezvestobe, bo mlad človek gotovo omagal. Znal bo le veliko in lepo govoriti o tej ali oni vrednoti, jo bo zahteval od drugih, zlasti starejših, sam se bo pa predajal zabavam, plehkosti, sebičnosti; ostal bo spaček, ki je izdal in zamoril v sebi najlepše teženje zdrave mlade narave, in bo suženj teženj, ki se jih sam v sebi sramuje.

3. Mlada ljubezen. V mladostniku se pojavi tudi klic po ljubezni. V n-ravno resnem in zdravem je ta klic poln lepote, idealizma. Želi najti osebo drugega spola, ki jo bo občudoval, jo ljubil in duhovno rastle ob njej. A v mladostniku, v tem psihofizičnem bitju še ni lepega soglasja med duhovnim in telesnim, moči, ki bi znala poduhoviti tudi telesno, saj se to soglasje more doseči šele v dobi dozorelosti. Prav zaradi tega je zgodnja ljubezen lahko tudi za dobro, n-ravno resno mlado, a še nedozorelo osebo skrajno nevarna. Kajti če se je v svoji idealni ljubezni navezala na človeka, v katerem ni odkrila pričakovane lepote duha, ampak

morda prevlado duha morečih nagnjenj, bo postala verjetno njih sužnja tudi ona, ali pa tako razočarana, da ne bo samo zasovražila tega človeka, ampak zdvomila nad samo možnostjo lepe ljubezni. In kar je v mladostniku močno tudi telesno teženje združeno z veliko radovednostjo, bo tako razočaran se morda vrgel v telesnost, v čutnost, v spolnost. To toliko laže, ker zvestoba duha zahteva pogum, odpoved in žrtve, služiti nagonu pa more vsaka pokveka, tudi največji slabič, človek brez čuta za čast in odgovornost. Zabloda v golo telesnost je toliko lažja v našem času, ki tako brezvestno poudarja telesno, skoro smeši duhovno, se dobrika senzualnosti in po sto raznih kanalih družabnega življenja neti seksualnost. N-ravno zdrav mlad človek se tega tudi zaveda, trpi, se bori, da zmaga nad samim seboj in nad nezdravim okoljem, se čisto vrže v močne telesne napore, razne vrste športa, da izčrpa energije, ki jih nosi v sebi in da se tako ohrani pošten.

A če ne bo imel ob sebi močne moralne opore v kakem zares dobrem človeku in jasnih pojmov o lepoti, odgovornosti in visokem smislu razmerja med fantom in dekletom, ki da naj vodi v sodelovanje z Bogom v ostvarjanju in vzgoji novih življenj, prej ali slej zabrede v golo čutnost, spolnost s samim seboj ali drugo osebo istega ali nasprotnega spola. In kdor je enkrat zašel na to pot in postane suženj čut-

nosti, se bo le težko dvignil. Saj ga tako življenje do dna poniža, ga razčloveči, ga napolni s praznoto, z gnu-som do samega sebe, mu uniči jasno razsodnost in moč volje tako, da mu je zmaga nad samim seboj skoro nemogoča. Ostal bo zelo verjetno suženj čutnosti za vse življenje in bo nemirno iskal vse motive, da vsaj malo pomiri svojo vest.

Ker je problem mlade ljubezni zlasti danes tako zamotan, ostati zvest klicu po lepi ljubezni tako težko, je treba dati mlademu človeku obsežen, njegovemu dostojanstvu in poslanstvu primeren sistematičen spolni pouk.

4. Družabno življenje. To današnje mladino še posebej zanima, socialni problem se čisto spreminja v centralno točko njenih zahtev in načrtov. Mladostnik je vedno bil reformator, hoče vse spremeniti, zboljšati, preurediti. Za taka hotenja ima zlasti danes razlogov dovolj; saj vsi, tudi starejši, vsepovsod govorimo o nujnosti družabnih sprememb; zato moramo biti tega hotenja mladine samo veseli. Veliko zlo je pa v tem, da se vse preveč naivno in nedoraslo poudarja skoraj samo potrebo, da se spremene zunanje strukture, le malo, čisto le zelo malo pa se poudarja nujnost sprememb v notranjih, duhovnih strukturah človeka in družbe, kakor da te niso osnovni pogoj za zboljšanje vsega družabnega in zlasti zasebnega življenja.

(Nadaljevanje prihodnjic)

ESLOVENIA LIBRE

Editor responsable: Miloš Stare

Director: Tone Mizerit

Redacción y Administración:
Ramón Falcón 4158, Buenos Aires
T. E. 69-9503
Argentina

Uredniški odbor:

Miloš Stare, Pavel Fajdiga,
dr. Tine Debeljak, Slavimir Batagelj
in Tone MizeritCorreo
Argentino
Central (B)FRANQUEO PAGADO
Concesión N° 5775TARIFA REDUCIDA
Concesión N° 3824Registro Nacional de la Propiedad
Intelectual N° 1.086.173

Naročnina Svob. Slovenije za leto 1971:
za Argentino \$ 3.500.—. Pri pošiljanju
po pošti \$ 3.600.—. — ZDA in Kanada
13 USA dolarjev; za Evropo pa 15
USA dolarjev za pošiljanje z avionsko
pošto. — Evropa, ZDA in Kanada za
pošiljanje z navadno pošto 9 USA dol.
Talleres Gráficos Vilko S.R.L., Estados
Unidos 425, Buenos Aires. T. E. 33-7213

PORAVNAJTE ZAOSTALO
NAROČNINO!